

On és Joan Buades?

El controvertit dirigent d'Els Verds d'Eivissa ha desaparegut després del desastre del 25-M. Des de la nit electoral no ha fet declaracions, i des de principis de juny no se'n sap d'ell. Tot plegat conseqüència d'una aposta arriscada de desmarcament del Pacte Progressista d'Eivissa i Formentera. Una jugada que pot significar la mort política d'ell i del seu partit.

En un cas de volatilització política sense precedents a les Balears, el màxim dirigent d'Els Verds d'Eivissa i autèntic cervell del partit a la comunitat autònoma, Joan Buades, està desaparegut des del 25 de maig, data de la derrota electoral dels progressistes. Des d'aleshores, el polític verd no ha parlat en públic, no ha fet cap valoració dels resultats electorals ni està localitzable, ni per als periodistes ni tampoc per a molts dels seus companys de partit.

Els Verds varen aconseguir el 25-M uns resultats nefastos en el conjunt de l'illa d'Eivissa; el 3,3%, concretament 1.344 vots (la meitat que el 1995), xifra situada molt lluny de la necessària per treure un escó i, per descomptat, a anys llum de les expectatives de Joan Buades, que confiava a convertir-se en àrbitre de la situació política.

"Ha estat un fracàs absolut", han estat les úniques paraules que ha pronunciat el dirigent verd fins ara, i això va ser la mateixa nit electoral. Quinze dies després participava en una reunió de la junta directiva del partit, però no va voler parlar davant els mitjans de comunicació. Des de llavors, no se sap res d'ell. Ni tan sols va assistir, dies després, al darrer ple del Consell Insular d'Eivissa i Formentera presidit pel Pacte Progressista abans de la presa de possessió del PP.

La mateixa seu d'Els Verds d'Eivissa és a punt de tancar les portes per falta de diners per pagar el lloguer, les reunions s'han interromput i algun membre de la junta directiva afirmava recentment: "Ningú no m'agafa el telèfon; no sé on

és Buades ni sé tampoc quan tornarà a haver-hi activitat al partit."

Aquesta situació de mort clínica d'Els Verds a les illes Pitiüses contrasta amb el que ha estat la seua trajectòria durant els darrers quatre anys. Aquesta petita formació nascuda l'any 1993 i amb menys de cent afiliats ha estat la protagonista de la vida política eivissenca durant la darrera legislatura. Malgrat la modèstia del seu pes, ha omplert portades de diari sense parar, gràcies a l'hàbil estratègia de Buades, una persona dotada d'una gran intel·ligència, posada al servei de les seues pròpies ambicions personals, segons destaquen els seus excompanys del Pacte.

La crisi Pacte - Els Verds. Cal recordar que l'any 1999 Els Verds es van presentar units als altres quatre partits integrants del Pacte Progressista en una coalició preelectoral que va guanyar les eleccions al PP per primera vegada en la història. Molt aviat, concretament un any després, Buades era fulminantment destituït per la presidenta, Pilar Costa, com a conseller insular de Medi Ambient. El polític verd s'havia prodigat en acusacions contra els seus companys de l'equip de govern arran d'unes obres il·legals en un parc natural. Aquesta expulsió va representar el trencament entre Els Verds eivissencs i el Pacte, que a partir d'aleshores protagonitzaren enfrontaments constants.

Mentre tot això passava a les Pitiüses, Els Verds continuaven, en canvi, formant part del Govern balear presidit per Francesc Antich. Una curiosa situació

Victima del seu afany de protagonisme, fins i tot acusat de "trànsfuga" per Pilar Costa, Joan Buades ha obtingut poc més de 1.000 sufragis en els passats comicis. "Fracàs absolut", va qualificar-ho el propi candidat al poc de conèixer aquestes dades. Ara dos grans interrogants planen sobre la seua discutida figura: on està i quin futur polític li espera.

que només es pot explicar pel caràcter permanentment conflictiu de Buades, davant l'actitud més constructiva i dialogant de la seua companya al capdavant de la conselleria balear de Medi Ambient, Margalida Rosselló.

Buades va estrenar la seua condició de conseller de l'oposició fent la vida impossible a Pilar Costa i al Pacte Progressista. Els tres darrers anys del Consell Insular han estat un autèntic *via crucis* per a l'esquerra, que veia com el conseller d'Els Verds s'aliava amb el PP en moltes i decisives votacions. "Ha estat una autèntica pinça PP - Els Verds i, per tant, s'ha convertit en un trànsfuga", reiterava Pilar Costa freqüentment. Ell, en canvi, replicava argumentant que el Pacte havia abandonat els seus principis inicials.

La mateixa presidenta va haver de sotmetre's a una qüestió de confiança per tal de poder aprovar els pressupostos insulars de l'any 2002, que Buades es negava a votar al·legant que no incloïen prou inversions en Medi Ambient i Benestar Social, tot i que el Pacte ja havia accedit a totes les seues reclamacions. La qüestió de confiança, un estratagema arriscat si el PP i Els Verds es posaven d'acord i proposaven un president alternatiu, va acabar bé i els pressupostos es van aprovar.

Però no havien d'acabar aquí els problemes. El dirigent verd va bloquejar fins el darrer moment el traspass de les competències de Benestar Social i Carreteres des del Govern balear fins al Consell Insular i només hi va votar a favor quan el Pacte li va acceptar tot el que va demanar. Però després, quan el plenari de la institució havia de votar la construcció de dues noves residències per a la tercera edat, va impedir-ho unint el seu vot al del PP. El seu bloqueig també va evitar l'aprovació de l'actuació "estrella" del Pacte: el Pla Territorial Insular (PTI).

En privat, Buades ha admès en distintes ocasions que el seu propòsit era donar la sensació de tenir la clau del Consell Insular, de ser imprescindible per a fer possible qualsevol projecte important, i més endavant rendibilitzar electo-

Els darrers tres anys Buades s'ha aliat amb el PP en moltes votacions decisives

ralment aquest protagonisme. En definitiva, segons el Pacte, "el que volia era convertir-se en una espècie de Maria Antònia Munar a l'eivissenca". Però tot va sortir malament, perquè ni amb Buades ni sense l'esquerra governa ja les Pitiüses.

Quina ha estat la influència de l'actuació d'Els Verds en el desastre del 25-M? És ben probable que la imatge d'enfrontament -provocada en gran mesura per Joan Buades- entre dos exsòcis, com eren Els Verds i el Pacte, no hagi ajudat gens. Però aquesta no ha estat l'única causa de la desfeta electoral de l'esquerra. El curt miler de vots que han tret Els Verds demostra que l'electorat no volia precisament una política més ecologista, sinó que és probable que hagi considerat que el Pacte ja ho era massa. Això deixa sense arguments el partit verd. "Hem fet por a la gent", admetia la mà dreta de Buades, Marta Roldán.

El futur de la branca política de l'ecologisme pitiús és incert. El càstig infligit a Els Verds pels votants ha estat tan evident i inqüestionable que farà falta alguna cosa més que un canvi de formes perquè aquesta formació ressusciti en el món de la política.

Joan Lluís Ferrer